Dosarul nr. 3-243/2026
2-26010906-12-3-30012026-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL ,,Vamilagro-Top" împotriva Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 30 ianuarie 2026, reprezentantul reclamantei SRL ,,Vamilagro-Top" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că la data de 14.11.2025 a fost depusă cererea de repunere în termen și primirea spre examinare a cererii de subvenționare complementară.

Prin răspunsul nr. 782/04 din 17.11.2025 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a respins cererea ca neîntemeiată, fără să indice modul și termenul contestării.

La data de 14.11.2025 „Vamilagro-Top'' SRL s-a prezentat în cancelaria AIPA cu cererea de subvenționare complementară pentru anul 2025, împreună cu anexele corespunzătoare, însă aceasta a fost respinsă ca fiind depusă peste termen.

În vederea explicării circumstanțelor în care a fost omis termenul de înaintare a cererii menționăm că, la 04.06.2025 s-a dispus schimbarea administratorului „Vamilagro-Top" SRL, iar transmiterea și, respectiv, preluarea activității companiei de către noul administrator a durat o perioadă mult mai îndelungată.

Indică titularul cererii că, actul de primire - predare a înscrisurilor aferent activității companiei, a fost întocmit abia la 06.10,2025. Ulterior, la data de 04.11.2025 au fost transmise nemijlocit contractele de credit pentru anii 2022-2025. La data de 06.11.2025 a fost obținută informația de la BV ''***** privind dobînda aferentă achitată conform contractului de credit.

Menționează că, tot în acest timp, și anume, din luna septembrie a început recoltarea fructelor, care a durat pînă la începutul lunii noiembrie 2025. În asemenea condiții, cauza privind omiterea termenului de depunere a cererii a constituit dificultățile în preluarea

activității companiei și, respectiv, lunile septembrie-noiembrie 2025, care au fost supraîncărcate cu procesul de identificare/mobilizare a forței de muncă și de recoltare a fructelor.

Relevă asupra faptului că, pe parcursul perioadei nominalizate supra, fiind accesat, pe pagina oficială a AIPA, calendarul apelurilor de subvenționare/finanțare s-a stabilit posibilitatea depunerii cererilor până în luna decembrie 2025, însă nu era cunoscut faptul că calendarul respectiv nu se referă și la cererile de subvenționare complementară pentru anul 2025. Astfel, motivele expuse au un caracter obiectiv și au împiedicat în mod real exercitarea dreptului de a depune cererea de subvenționare complementară în termen de pînă la 30.09.2025.

În argumentarea poziției expuse comunică reprezentantul reclamantei că „Vamilagro-Top" SRL nu se află în proces de insolvabilitate/lichidare, nu are restanțe la bugetul public național, nu este inclusă în Lista de interdicție a subiecților subvenționării, nu constituie o persoană juridică ai căror fondatori, acționari, asociați, administratori, beneficiari efectivi sunt înregistrați ori își au reședința în jurisdicții care nu implementează standarde internaționale de transparență, își asumă pe deplin obligația de a respecta în totalitate condițiile subvenționării, însă din motive independente de voința administratorului a omis termenul de depunere a cererii de subvenționare complementară pentru anul 2025 (Măsura S.C_5.1 Stimularea accesării creditelor investiționale sau pentru mijloace circulante).

Mai menționează că în anii precedenți nu a fost omis termenul de depunere a cererilor pentru subvenționare, respectiv, nu s-a solicitat repunerea în termen.

Astfel, la data de 16.12.2025, a fost depusă cererea prealabilă.

Notează titularul acțiunii că, răspuns la cererea prealabilă nu a primit, prin urmare, termenul de adresare în instanța de judecată a fost respectat.

Prin urmare, solicită reclamanta - anularea răspunsului AIPA nr. 782/04 din 17.11.2025 prin care s-a respins cererea de repunere în termen și dispunerea primirii spre examinare a cererii de subvenționare complementară pentru anul 2025, Măsura S.C_5.1 Stimularea accesării creditelor investiționale sau pentru mijloace circulante.

Obiecțiile pârâtului:

La 27 februarie 2026, reprezentantul autorității pârâte, din cadrul AIPA, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.30-31)

În ședința de judecată:

Reprezentantul reclamantei și reprezentantul autorității pârâte nu s-au prezentat.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ,,Vamilagro-Top" împotriva Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este **admisibilă** și pasibilă de a fi **respinsă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform **art. 22 alin. (1) Cod administrativ**, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit **art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu art. **195 din Codul administrativ**, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în obligare (art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ.

Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

La caz se reține că la data de 14.11.2025 SRL ,,Vamilagro-Top” a depus în adresa Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură cererea de repunere în termen și primirea spre examinare a cererii de subvenționare complementară.

Prin răspunsul nr. 782/04 din 17.11.2025 Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a respins cererea ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu Soluția Agenției SRL ,,Vamilagro-Top” a formulat o cerere prealabilă.

Prin decizia AIPA din 22.12.2025 și decizia Ministerului Agriculturii nr. 9 din 20.02.2026 cererea prealabilă a fost respinsă.

Astfel, procedura prealabilă a fost respectată.

Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe

aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, judecătorul constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Cu privire la fondul cauzei.

Prin cererea din 14.11.2025 SRL ,,Vamilagro-Top" a solicitat Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură (în continuare AIPA) repunerea în termen și primirea spre examinare a cererii de subvenționare complementară pentru anul 2025, Măsura S.C_5.1 Stimularea accesării creditelor investiționale sau pentru mijloace circulante.

Prin corespondența 782/04 din 17.11.2025 AIPA, a respins cererea reclamantei și a informat-o că potrivit art. 25, alin. (4), (5) din Legea nr. 71/2023 cu privire la subvenționarea în agricultură mediul rural, Prin derogare de la alin. (1) și (2), pentru măsurile/submăsurile de subvenționare stabilite forma de subvenționare „plată complementară", cererile de subvenționare se depun în perioada februarie - 30 septembrie. Cererile de subvenționare depuse în afara termenelor reglementate de prezentul articol resping.

Totodată, autoritatea a atras atenția reclamantei că în conformitate art. 65 alin 2 al Codului Administrativ: Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului, iar la cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de AIPA SRL ,,Vamilagro-Top" a formulat o cerere prealabilă.

Prin decizia AIPA din 22.12.2025 și decizia Ministerului Agriculturii nr. 9 din 20.02.2026 cererea prealabilă a fost respinsă.

Astfel reclamanta prin intermediul reprezentantului s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ solicitând anularea răspunsului AIPA nr. 782/04 din 17.11.2025 prin care s-a respins cererea de repunere în termen și dispunerea primirii spre examinare a cererii de subvenționare complementară pentru anul 2025, Măsura S.C_5.1 Stimularea accesării creditelor investiționale sau pentru mijloace circulante.

Instanța reține că obiectul prezentei acțiuni îl constituie legalitatea refuzului Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (AIPA) de a admite cererea reclamantului privind repunerea în termen și, subsecvent, de a primi spre examinare cererea de subvenționare complementară pentru anul 2025, în cadrul Măsurii S.C_5.1 „Stimularea accesării creditelor investiționale sau pentru mijloace circulante".

Cadrul normativ general.

Conform art. **53 din Constituția Republicii Moldova**, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Potrivit art. **3 Cod Administrativ**, legislaţia administrativă are drept scop

reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În accepțiunea **art. 6 Cod Administrativ**, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În temeiul **art. 10 alin. (1) Cod Administrativ**, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În baza **art. 11 Cod Administrativ**, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform **art. 16 Cod Administrativ**, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

În lumina **art. 17 Cod Administrativ**, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la **art. 18, 19, 20 Cod Administrativ**, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În temeiul **art. 21 Cod Administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea

atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform **art. 22 Cod Administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În accepțiunea **art. 30 Cod Administrativ**, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu **art. 31 Cod Administrativ**, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit **art. 118 Cod Administrativ**, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar.

Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În concordanță cu art. **137 Cod Administrativ**, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea

consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. **189 alin. (1) Cod Administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În accepțiunea cu **art. 225 Cod Administrativ**, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege. În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe: a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul; b) competenţa autorităţii publice de a emite actul; c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Cadrul normativ special

Potrivit **art. 14 al Legii nr. 71 din 31-03-2023 cu privire la subvenționarea în agricultură și mediul rural**, Agenţia de Intervenție și Plăți pentru Agricultură (în continuare – Agenţie) este o structură organizațională din sfera de competență a Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, responsabilă de gestionarea și controlul Fondului naţional de dezvoltare a agriculturii şi mediului rural și al mijloacelor financiare provenite de la partenerii de dezvoltare, care are următoarele atribuţii:

a) gestionează Fondul naţional de dezvoltare a agriculturii şi mediului rural, precum şi mijloacele financiare provenite din partea partenerilor de dezvoltare;

b) examinează cererile de subvenționare;

c) efectuează monitorizarea postachitare;

d) asigură promovarea măsurilor/submăsurilor de subvenționare și a condițiilor de accesare a acestora; e) elaborează şi aprobă manuale de proceduri interne;

f) elaborează și aprobă ghidul solicitantului de subvenţii aferent fiecărei măsuri/submăsuri de subvenționare;

g) prezintă la organul central de specialitate rapoarte semestriale, până în data de 15 a

lunii următoare perioadei de raportare, și un raport anual, până în data de 15 februarie a anului următor celui de raportare, privind gestionarea Fondului naţional de dezvoltare a agriculturii şi mediului rural și a mijloacelor financiare provenite de la partenerii de dezvoltare și asigură publicarea acestora pe pagina web oficială a Agenției;

h) publică pe pagina web oficială a Agenţiei lista cererilor de subvenționare recepționate și statutul acestora;

i) elaborează și aprobă metodologia de verificare a cererilor de subvenționare în baza analizei riscurilor.

Conform **art. 24 al Legii nr. 71 din 31-03-2023**, Subiecții subvenționării sunt obligaţi:

a) să adreseze cereri de subvenționare conform formularelor aprobate de organul central de specialitate;

b) să depună declarații pe propria răspundere privind veridicitatea informației şi a documentelor prezentate, conform modelului aprobat de organul central de specialitate;

c) să folosească bunul ori serviciile pentru care au primit subvenţia în scopul indicat în cererea de subvenționare și conform destinației;

d) să întreţină bunul subvenționat în conformitate cu bunele practici agricole, benefice pentru climă, mediu, siguranţa alimentară sau bunăstarea animalelor și a plantelor, aprobate de organul central de specialitate;

e) să nu admită sub nicio formă înstrăinarea sau darea în folosinţă a bunului pentru care au primit subvenţia;

f) să respecte angajamentele, condiţiile de eligibilitate şi criteriile de evaluare care au stat la baza deciziei de acordare a subvenţiei sau încheierii contractului administrativ de subvenționare și dispozițiilor adiționale;

g) să comunice Agenţiei apariţia oricăror circumstanțe care împiedică respectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege;

h) să aplice materiale de vizibilitate pe obiectul subvenționării, conform modelelor şi schiţelor aprobate de Agenţie;

i) să facă dovada plății pentru bunurile, serviciile sau lucrările pentru care se solicită subvenție.

Obligațiile prevăzute la alin. (1), cu excepția lit. c), se sting la împlinirea termenelor stabilite de Guvern, în funcție de natura bunurilor, serviciilor sau a lucrărilor și de obiectivele politicii de dezvoltare agricolă şi rurală. (3) Beneficiarii de subvenţii în privinţa cărora s-a intentat o procedură de insolvabilitate sau o procedură de dizolvare cu lichidare sunt obligaţi să comunice acest fapt Agenţiei în termen de 5 zile de la data intentării procedurii. (4) În cazul în care în privinţa unui beneficiar de subvenții se intentează procedura falimentului, procedura simplificată a falimentului sau procedura de dizolvare cu lichidare, acesta este obligat să restituie subvenţiile acordate dacă, la momentul intentării procedurilor respective, nu s-au împlinit termenele stabilite de Guvern în conformitate cu alin. (2). În termen de 5 zile de la intentarea procedurilor menționate, lichidatorul va notifica Agenţia cu privire la termenele de înaintare a creanţelor proprii faţă de debitor.

Totodată în accepțiunea art. 25 **al Legii nr. 71 din 31-03-2023,** Cererile de subvenționare se depun în cadrul apelului lansat prin ordinul organului central de specialitate.

(2) Apelul se lansează anual și durează cel mult 60 de zile, dar nu mai puțin de 30 de zile. În cazul nevalorificării mijloacelor financiare distribuite pe măsuri/submăsuri, organul central de specialitate poate lansa un nou apel.

(3) Ordinul organului central de specialitate prevăzut la alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea perioadei de depunere a cererilor de subvenționare.

(4) **Prin derogare de la alin. (1) și (2), pentru măsurile/submăsurile de subvenționare stabilite la forma de subvenționare „plată complementară", cererile de subvenționare se depun în perioada 1 februarie – 30 septembrie.**

(5) **Cererile de subvenționare depuse în afara termenelor reglementate de prezentul articol se resping.**

(6) Termenul în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 45 de zile – în cazul plăților directe sau al celor complementare, și de 60 zile – în cazul plăților în avans, al plăților postinvestiție sau al plăților investiții pe etape.

(7) Termenele prevăzute la alin. (6) încep să curgă:

a) în cazul plăților complementare – de la data depunerii cererii de subvenționare complete;

b) în cazul plăților directe, al plăților în avans, al plăților postinvestiție și al plăților investiții pe etape – din ziua imediat următoare încheierii apelului pentru cererile de subvenționare complete.

La fel potrivit **art. 65 din Codul Administrativ**, Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. (2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise. (3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acțiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepția cazului când acest lucru nu a fost posibil până la expirarea termenului de un an ca urmare a forței majore. (4) Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorității publice de repunere în termen cu acțiune în contencios administrativ numai odată cu fondul. (5) **Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.**

În debut instanța notează că, din conținutul art. 25 alin. (4)-(5) al Legii nr. 71 din 31-03-2023, rezultă că legiuitorul a stabilit în mod expres și neechivoc consecința nerespectării termenului legal de depunere a cererii de subvenționare, și anume respingerea acesteia. Prin urmare, termenul stabilit de lege nu reprezintă un termen pur orientativ sau unul a cărui respectare este lăsată la discreția autorității publice, ci constituie o condiție legală pentru admisibilitatea cererii de subvenționare.

Or, în condițiile în care cererea reclamantului a fost depusă după expirarea termenului prevăzut de lege, AIPA nu putea să ignore consecința juridică expres stabilită de legiuitor, fără a încălca principiul legalității și regimul juridic special instituit pentru acordarea măsurilor de sprijin financiar.

Instanța subliniază că, AIPA nu dispune de o marjă discreționară nelimitată pentru a

deroga de la termenul prevăzut de lege, întrucât autoritatea publică este obligată să acționeze în limitele competenței atribuite prin lege. În acest sens, admiterea unei cereri formulate în afara termenului legal, în lipsa unei dispoziții legale exprese care să permită o asemenea derogare, ar echivala cu înlăturarea efectelor unei norme imperative printr-un act administrativ, ceea ce nu este admisibil.

Instanța apreciază ca neîntemeiată și susținerea reclamantului întemeiată pe prevederile art. 65 alin. (5) din Codul administrativ, întrucât dispozițiile generale ale Codului administrativ urmează a fi aplicate ținând cont de normele speciale care reglementează raportul juridic dedus judecății.

Într-adevăr, Codul administrativ reglementează instituția repunerii în termen, însă aplicarea acesteia nu poate conduce la înlăturarea unei consecințe juridice stabilite în mod expres de o lege specială pentru depunerea cererilor de subvenționare.

În speță, nu este vorba despre un simplu termen procedural stabilit discreționar de autoritatea publică, ci despre un termen prevăzut de legea specială, a cărui nerespectare este însoțită chiar de legiuitor de consecința expresă a respingerii cererii. Astfel, art. 25 alin. (5) din Legea nr. 71/2023 instituie o regulă specială aplicabilă nemijlocit cererilor de subvenționare.

Prin urmare, art. 65 alin. (5) din Codul administrativ nu poate fi interpretat în sensul că acordă reclamantului un drept necondiționat de a obține repunerea în termen și, implicit, de a obliga autoritatea competentă să examineze o cerere de subvenționare depusă după expirarea termenului legal.

Repunerea în termen, chiar atunci când este admisibilă potrivit normelor procedurale generale, presupune existența premiselor legale pentru exercitarea acestei instituții și nu poate avea ca efect eludarea unei condiții speciale de eligibilitate sau admisibilitate instituite prin lege.

Instanța reține că, în materia subvenționării în agricultură, Legea nr. 71/2023 reprezintă cadrul normativ special, iar Codul administrativ are caracterul unui act normativ general în materia raporturilor administrative. (*lex specialis)*

Prin urmare, în măsura în care există o reglementare specială referitoare la termenul de depunere a cererilor de subvenționare și la consecința nerespectării acestuia, aceasta urmează să fie aplicată cu prioritate.

Instanța notează că, în cazul acceptării interpretării propuse de reclamant ar însemna că, prin invocarea instituției repunerii în termen, efectul normei prevăzute de art. 25 alin. (5) din Legea nr. 71/2023 ar putea fi înlăturat în fiecare caz în care solicitantul invocă existența unor circumstanțe care, în opinia sa, justifică întârzierea. O asemenea interpretare ar lipsi de efect util norma specială care prevede în mod expres că cererile depuse în afara termenului „se resping”.

Totodată, instanța ține să învedereze că, respectarea termenelor de depunere a cererilor de subvenționare prezintă importanță și din perspectiva tratamentului egal al tuturor solicitanților și a predictibilității procedurii de acordare a sprijinului financiar public. Acceptarea unei cereri depuse tardiv trebuie să aibă un temei juridic expres și nu poate rezulta exclusiv din aprecierea autorității sau a instanței asupra caracterului justificat al întârzierii.

În aceste condiții, instanța constată că refuzul AIPA de a repune reclamantul în termen și de a primi spre examinare cererea de subvenționare complementară pentru anul 2025 nu poate fi calificat drept nelegal, întrucât acesta este fundamentat pe norma specială prevăzută de art. 25 alin. (5) din Legea nr. 71/2023, care stabilește în mod expres consecința depunerii cererii în afara termenului legal.

Instanța nu identifică temeiuri juridice care să permită înlăturarea aplicării acestei norme și obligarea autorității publice să examineze o cerere formulată tardiv, în lipsa unei dispoziții legale speciale care să permită o asemenea derogare.

Prin urmare, pretenția reclamantului privind repunerea în termen și obligarea AIPA să primească spre examinare cererea de subvenționare pentru anul 2025 este neîntemeiată**.**

În consecință, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât actul/refuzul administrativ contestat este emis în limitele competenței legale a autorității și cu aplicarea normelor speciale care guvernează procedura de acordare a subvențiilor.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ,,Vamilagro-Top” împotriva Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**